

MATTHEÛS

13:47-52

Het sleepnet brengt zowel ware als vermeende volgelingen van Jezus in de zichtbare gemeente bijeen.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/13-47-52

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Het sleepnet en het oordeel aan het einde	4 min	3
2	Het net als beeld van evangelisatie	5 min	5
3	Ware en schijngelovigen in de gemeente	7 min	7
4	Het bruiloftskleed en zelfonderzoek	6 min	11
5	De schriftgeleerde met oude en nieuwe schatten	3 min	14
	Om verder te lezen		15

1

Het sleepnet en het oordeel aan het einde

Er zijn nog twee gelijkenissen in Mattheüs 13 die we nog niet hebben behandeld. Bij onze bestudering van dit hoofdstuk hebben we de gelijkenis van de zaaier en de gelijkenis van de tarwe en het onkruid gezien. We hebben de gelijkenis van het mosterdzaad en de gelijkenis van het zuurdeeg gezien. We hebben ook de gelijkenis van de verborgen schat en de gelijkenis van de kostbare parel gezien. We hebben dus nog twee gelijkenissen, waarmee het totale aantal gelijkenissen in dit hoofdstuk op acht komt.

We beginnen te lezen in Mattheüs 13, vers 47:

Het Koninkrijk der hemelen is ook gelijk aan een net,
uitgeworpen in de zee, dat allerlei soorten vissen bijeenbrengt.

MATTHEÛS 13:47

Deze gelijkenis vertoont enige overeenkomsten met de gelijkenis van de tarwe en het onkruid, omdat beide gelijkenissen over het einde van het tijdperk spreken. Ze zeggen allebei:

Zo zal het ook gaan aan het einde van deze tijd.

In de gelijkenis van de tarwe en het onkruid staat in vers 40 van hetzelfde hoofdstuk:

Zoals dan het onkruid verzameld en met vuur verbrand wordt,
zo zal het ook zijn bij de voleinding van deze wereld:

MATTHEÛS 13:40

Hier in deze gelijkenis staat:

Het Koninkrijk der hemelen is ook gelijk aan een net, uitgeworpen in de zee, dat allerlei soorten vissen bijeenbrengt. Als het vol geworden is, trekken de vissers het op de oever. Ze gaan zitten en verzamelen de goede vissen in vaten, maar de slechte gooien zij weg. Zo zal het bij de voleinding van de wereld zijn: de engelen zullen uitgaan en de slechten uit het midden van de rechtvaardigen afzonderen, en zij zullen hen in de vurige oven werpen; daar zal gejammer zijn en tandengeknars.

MATTHEÛS 13:47-50

Dat is natuurlijk wat eerder werd gezegd, alleen staat er in de eerdere gelijkenis dat de Zoon des mensen Zijn engelen zal uitzenden. Maar dat is hiermee niet in tegenspraak. Het is alleen beknopter. Er staat:

De engelen zullen eropuit gaan, de slechte mensen van de goede scheiden en hen in een brandende oven gooien, waar ze zullen jammeren en tandenknarsen.

Het valt je misschien op dat vers 42, dat bijna aan het einde van de gelijkenis van de tarwe en het onkruid staat, woord voor woord hetzelfde is als vers 50, waarmee deze gelijkenis wordt afgesloten. In beide gevallen worden de goddelozen van de rechtvaardigen gescheiden. Dat betekent dat wanneer het einde van het tijdperk komt en de engelen worden uitgezonden, het de goddelozen zijn die eruit worden verwijderd. Het zijn niet de rechtvaardigen die worden weggenomen. Het zijn de goddelozen, en de rechtvaardigen zullen de aarde beërven, volgens Jezus en volgens de hele leer van de Schrift.

Toch vertelt deze gelijkenis iets anders over het tijdperk dan de gelijkenis van de tarwe en het onkruid. Het is niet slechts een herhaling van hetzelfde idee, hoewel het einde vergelijkbaar is. Het gedeelte vóór het einde is juist niet vergelijkbaar. In de gelijkenis van de tarwe en het onkruid was het veld, zoals je je misschien herinnert, de wereld. De tarwe, het goede zaad op de akker, stelde de kinderen van het Koninkrijk voor, en

het onkruid, of het slechte zaad, stelde de kinderen van de duivel voor. De boodschap was dat deze kinderen van de duivel niet uitgeroeid zullen worden. Ze zullen pas aan het einde van het tijdperk worden weggenomen.

Dat was de boodschap: gedurende het hele gemeentetijdperk, vanaf het moment dat Jezus Zijn Koninkrijk plantte tot aan het einde van het tijdperk, wanneer de engelen zullen komen en alles zullen scheiden, zullen de kinderen van de goddeloze samen met de kinderen van de rechtvaardige in de wereld zijn. Dat betekent dat er op aarde twee koninkrijken naast elkaar bestaan: het koninkrijk van de duisternis en het Koninkrijk van God. Dit zal pas veranderen aan het einde van het tijdperk, wanneer de engelen komen en allen verwijderen die tot het koninkrijk van de duisternis behoren.

2

Het net als beeld van evangelisatie

Deze nieuwe gelijkenis over het sleepnet maakt een enigszins ander punt. In de gelijkenis van de tarwe en het onkruid wordt natuurlijk nergens naar evangelisatie verwezen. Er wordt nergens verwezen naar mensen die onkruid zijn en tarwe worden. Gezien de aard van de zaak wordt onkruid immers nooit tarwe, en daarom kon dat niet in die gelijkenis naar voren worden gebracht.

Maar hier hebben we een gelijkenis over vissers. Er staat:

Het Koninkrijk der hemelen lijkt op een sleepnet dat in zee werd gegooid en allerlei soorten vis ving.

Dat wil zeggen: wanneer vissers hun netten uitwierpen en die weer binnenhaalden, kregen ze eenvoudigweg een willekeurige selectie van wat zich op dat moment in de zee bevond. Ze vingen vissen die bruikbaar waren om mee naar huis te nemen en te verkopen of op te eten. En ze vingen andere vissen die afval waren. Die gooiden ze gewoon terug of legden ze apart, omdat ze er niets aan hadden. Er staat:

Toen het net vol was, trokken ze het naar de kant, gingen zitten, deden de goede vis in bakken en gooiden de slechte weg.

Uit de uitleg die Jezus geeft, lijkt duidelijk dat de goede vissen goede mensen voorstellen, of mensen die tot het Koninkrijk van God behoren. De slechte vissen stellen degenen voor die niet tot het Koninkrijk van God behoren en worden weggegooid. Later worden ze als afval afgedankt. Maar het interessante is dat beide soorten in het net worden binnengehaald. Het beeld van vissers die een net binnenhalen en vissen vangen, gaat natuurlijk terug op wat Jezus tegen Petrus en de vier vissers zei, toen Hij hen wegriep uit het vissersbedrijf waarin ze werkzaam waren om discipelen te worden. Hij zei:

En Hij zei tegen hen: Kom achter Mij aan, en Ik zal u vissers van mensen maken.

MATTHEÛS 4:19

Met andere woorden: in plaats van op vissen te vissen, zullen jullie op mensen vissen. Jullie zullen mensen bij Mij brengen. Dat is wat Hij bedoelde. Jullie zullen evangeliseren. Jullie zullen eropuitgaan en mensen bereiken, en jullie zullen hen bij Mij brengen, net zoals een visser eropuitgaat, vissen vangt en ze naar de markt of mee naar huis brengt om ze op te eten. Jezus gaf aan dat dit het werk van evangelisatie is.

Hier beschrijft Hij het vissen, en ongetwijfeld heeft Hij evangelisatie op het oog. In de gelijkenis van het graan en het onkruid werden het graan en het onkruid niet gelijktijdig binnengehaald in de zin van behoud. Het graan groeide en het onkruid groeide, en daarna werden ze aan het einde van elkaar gescheiden. Maar hier wordt er wel iets binnengehaald. Er wordt een net uitgeworpen en dat haalt van elke soort enkele vissen binnen, zowel goede als slechte.

Wat stelt dit net voor? Ik geloof dat het beslist evangelisatie moet voorstellen. Het moet beslist voorstellen dat mensen in de gemeente worden binnengebracht. Het kan zelfs zijn dat het de reacties op Jezus' eigen onderwijs voorstelt. Er kwamen mensen naar Hem toe die volgelingen van Hem werden, maar ze waren niet allemaal werkelijk echte discipelen. Het onderwijs van Jezus trok velen aan. Zijn net werd uitgeworpen en bracht verschillende soorten mensen binnen.

Er waren mensen zoals Petrus, Jakobus, Johannes, Mattheüs, Filippus en anderen, die discipelen bleven en Hem dienden totdat ze stierven, en die zelfs als martelaren stierven. Maar er waren ook anderen, zoals Judas Iskariot, die beslist een slechte vis was, maar hij kwam ook. Hij werd aangetrokken door de prediking van Jezus. En er waren vele anderen. In Johannes hoofdstuk 6 lezen we bijvoorbeeld dat Jezus enkele tamelijk moeilijke woorden had gesproken, enkele aanstootgevende woorden. Vervolgens staat er in Johannes hoofdstuk 6, vers 66:

Van toen af trokken velen van Zijn discipelen zich terug en gingen niet meer met Hem mee.

JOHANNES 6:66

Er waren mensen die zich niet werkelijk hadden toegewijd. Of als ze zich wel hadden toegewijd, zat er een grens aan hun toewijding. Toen ze op een bepaald punt aanstoot namen, besloten ze dat hun toewijding daar eindigde. Zulke mensen zijn er tegenwoordig in de gemeente. Als Jezus zou komen en aanstootgevende boodschappen zou prediken, zouden ze de gemeente misschien verlaten. Maar de meeste predikers vermijden tegenwoordig aanstootgevende boodschappen. Ik weet niet precies waarom. De aanstoot van het kruis zou beslist nog steeds aanstoot moeten geven als die tegenwoordig op de juiste wijze wordt gepredikt. Maar ik heb het gevoel dat veel voorgangers tegenwoordig liever alleen de vissen binnenhalen en ze niet uitzoeken.

3

Ware en schijngelovigen in de gemeente

De vissen die worden binnengehaald, worden binnengehaald in wat we wel de zichtbare gemeente moeten noemen. Daarin verschilt de gelijkenis van de vissen, of van het net, in haar fundamentele strekking van de gelijkenis van het graan en het onkruid. De gelijkenis van het graan en het onkruid gaat over de omstandigheden in de wereld. De akker is de wereld, en het graan en het onkruid groeien samen in de wereld. Ze zullen pas aan het einde van het tijdperk van elkaar worden gescheiden. Maar deze gelijkenis lijkt te gaan over degenen die uit de wereld in de zichtbare gemeente worden binnengehaald. We zien dat ook zij uiteindelijk pas aan het einde

van het tijdperk volledig worden uitgezocht, omdat je hen in veel gevallen niet van elkaar kunt onderscheiden. Soms kan iemand die geen christen is eruitzien als een christen. Daarom zal het uiteindelijke uitzoeken plaatsvinden op de oordeelsdag, wanneer God Zijn engelen uitzendt.

Dat betekent natuurlijk dat wanneer het Evangelie wordt gepredikt, er veel mensen worden binnengebracht die helemaal geen echte gelovigen zijn. Toch weet je nooit helemaal wie ze zijn. In 1 Korinthe hoofdstuk 1 zei Paulus dat er verdeeldheid in de gemeente ontstond, en hij zei dat dit verkeerd was. Maar later, in 1 Korinthe 11, zei hij dat hij het enigszins noodzakelijk vond dat er verdeeldheid was. Want zo kunnen degenen die goedgekeurd zijn, zei hij, worden onderscheiden van degenen die niet goedgekeurd zijn.

Er zijn mensen in de gemeente die goedgekeurd zijn, en er zijn er ook die niet door God worden goedgekeurd. Ze zijn geen echte vissen, of misschien zijn het slechte vissen. Ze horen niet bij deze vangst, maar toch zijn ze er. Op verschillende manieren laat God soms zichtbaar worden wie ze zijn. De Bijbel geeft beslist aan dat we zonde in het leven van iedereen die in de gemeente is aan de orde moeten stellen. En als zij zich niet bekeren, zou het hun uiteindelijk niet toegestaan moeten worden om in de gemeente te blijven. De gemeente is namelijk een gezelschap van mensen die zich hebben bekeerd, mensen die zich van hun zonden hebben bekeerd. Dat is een van de voorwaarden om binnen te komen, en het is beslist ook een van de voorwaarden om erin te blijven.

Maar er zijn mensen die niet openlijk zondigen op manieren die aanstootgevend zijn of die de gemeente zou opmerken. Daarom zouden ze nooit onder de tucht van de gemeente komen. Ze zouden hun hele leven in de gemeente kunnen doorbrengen en er uiteindelijk sterven, maar misschien hebben ze helemaal geen relatie met God. Misschien zijn ze niet werkelijk toegewijd aan God. Misschien hebben ze nooit werkelijk berouw gehad en hun leven aan Hem overgegeven. Als dat zo is, dan zijn zij voorbeelden van degenen die door het net zijn binnengehaald. Ze zitten in het net, maar het zijn geen goede vissen. Uiteindelijk komt er natuurlijk die grote scheiding van de vissen.

Jezus beschreef het in andere bewoordingen in Mattheüs hoofdstuk 7. Dat hebben we enkele weken geleden gezien. Jezus zei:

Let op, dit zijn mensen die in de gemeente waren. Ze profeteerden in de Naam van Jezus. Ze dreven demonen uit en deden machtige werken in de Naam van Jezus. Met hun mond noemden ze Hem Heere, maar ze leefden wetteloos. Ze hadden zich nooit werkelijk aan Zijn heerschappij onderworpen. Het leek alleen maar zo. Ze vertoonden enkele zichtbare tekenen dat ze christen waren, maar niet de tekenen die werkelijk doorslaggevend zijn.

Wat is het doorslaggevende teken van een christen? Jezus zei:

Niet ieder die tegen Mij zegt: Heere, Heere, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, maar wie de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is. Velen zullen op die dag tegen Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam demonen uitgedreven, en in Uw Naam veel krachten gedaan? Dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die de wetteloosheid werkt!

MATTHEÛS 7:21-23

Dat betekent niet dat je slechts één keer iets uit gehoorzaamheid doet. Het betekent dat je voortdurend de wil van de Vader doet. Het betekent dat je, doordat je Jezus volgt, het najagen van je eigen wil en je eigen plannen hebt opgegeven. In plaats daarvan heb je het najagen van Gods wil en Zijn plan omarmd.

Als je dat niet hebt gedaan, ben je niet wat de Bijbel een discipel noemt. Dan zou je uiteindelijk een van die velen kunnen zijn van wie Jezus zei dat ze zullen zeggen:

Heer, Heer, we hebben die dingen in Uw Naam gedaan.

Hij zal zeggen:

Ik heb jullie nooit gekend.

Niet iedereen die zegt:

Heer, Heer, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan. Degenen die dat wel doen, die er een gewoonte van maken Gods wil te doen, zijn degenen voor wie het de levenstaak is God te behagen.

Zie je, je wordt geboren met toewijding aan één ding, en dat is doen waar je zelf zin in hebt. Je wordt geboren met het verlangen jezelf te bevredigen. Je kunt leren anderen te behagen, maar alleen om ervoor te zorgen dat zij op hun beurt jou behagen. Het blijft een leven dat op eigenbelang gericht is. Maar christelijke bekering — het worden van een discipel — vindt plaats wanneer je jezelf verloochent. Je haalt jezelf van de troon en zet Christus daarop. Dat betekent dat God in je hart de Enige is Die je wilt behagen, niet jezelf.

Dat betekent niet dat we niet in de verleiding komen onszelf te behagen. Zelfs de beste christenen hebben die verleidingen. Maar het christelijke leven wordt gekenmerkt door een toewijding om die verleidingen te weerstaan en in gehoorzaamheid aan God met Hem te wandelen. Daarbij zoeken we alleen Zijn wil en verloochenen we onze eigen wil wanneer die met Gods wil in strijd is. Hoe langer je met God wandelt, hoe meer je beseft hoeveel van je eigen wil met Gods wil in strijd is en hoezeer je jezelf dag na dag moet verloochenen. Mensen die dat niet doen, kunnen wel in de gemeente zijn, maar misschien zijn ze geen goede vissen. Een ware discipel die Jezus volgt, is iemand die op de oordeelsdag nog steeds in het Koninkrijk zal zijn.

Maar wat deze gelijkenis ons vertelt, en daarin gaat ze verder dan wat ons in de gelijkenis van de tarwe en het onkruid wordt verteld, is dat niet alleen de wereld een gemengde groep van gelovigen en ongelovigen is. Zelfs de gemeente, die een steekproef uit de wereld heeft bijeengebracht, een representatieve steekproef, bevat mensen die Jezus zijn gevolgd en deel zijn geworden van de zichtbare gemeente. Toch blijken zelfs sommigen van hen uiteindelijk niet werkelijk christenen te zijn.

4

Het bruiloftskleed en zelfonderzoek

Er is een gelijkenis die Jezus veel later in het Evangelie van Mattheüs vertelde en die een soortgelijk punt maakt. Ze staat in Mattheüs hoofdstuk 22. Het is de gelijkenis van het bruiloftsmaal. Ze gaat als volgt:

Het Koninkrijk der hemelen lijkt op een koning die voor zijn zoon een bruiloft organiseerde. Hij stuurde zijn dienaren eropuit om de genodigden te roepen, maar zij wilden niet komen. Opnieuw stuurde hij dienaren met de boodschap dat de maaltijd gereedstond en dat alles klaar was voor de bruiloft. De genodigden trokken zich daar echter niets van aan en gingen ieder hun eigen weg; anderen grepen de dienaren, mishandelden hen en doodden hen. Toen de koning dit hoorde, werd hij woedend. Hij stuurde zijn legers, bracht die moordenaars om en stak hun stad in brand. Daarna zei hij tegen zijn dienaren dat de bruiloft gereed was, maar dat de genodigden het niet waard waren. Ze moesten daarom naar de doorgaande wegen gaan en iedereen uitnodigen die ze konden vinden. De dienaren gingen eropuit en brachten allen bijeen die ze aantroffen, zowel slechte als goede mensen. Zo liep de bruiloftszaal vol met gasten.

MATTHEÛS 22:2-10

Toen de koning naar binnen was gegaan om de gasten te overzien, zag hij daar iemand die niet gekleed was in bruiloftskleding. En hij zei tegen hem: Vriend, hoe bent u hier binnengekomen terwijl u geen bruiloftskleding aan hebt? En hij zweeg. Toen zei de koning tegen de dienaars: Bind hem aan handen en voeten, neem hem mee en werp hem uit in de buitenste duisternis; daar zal gejammer zijn en tandengeknars.

MATTHEÛS 22:11-13

Is dat niet interessant? Het eindigt met dezelfde woorden als deze gelijkenis: er zal gejammer zijn en tandengeknars.

Er was deze uitnodiging om het Koninkrijk binnen te gaan. Het is als een uitnodiging voor een bruiloft. De eersten die werden uitgenodigd, waren het Joodse volk, en voor het grootste deel wezen zij de uitnodiging af. De koning werd kwaad en verbrandde hun stad, staat er in vers 7. Dat verwijst er natuurlijk naar dat God de legers van Rome stuurde om Jeruzalem te verwoesten, omdat Israël de Messias had verworpen. Maar daarna wordt de boodschap heinde en verre naar de heidenen gestuurd, op de hoofdwegen en zijwegen. Ze komen binnen, en de afgelopen tweeduizend jaar zijn ze blijven komen. Maar let erop dat Hij zegt dat ze goeden en slechten bijeenbrachten, en zo werd de bruiloftszaal gevuld met gasten. Dat is de gemeente van vandaag. Ze zit vol mensen, en toch zijn sommigen van hen goed en anderen slecht. Wanneer God komt, bekijkt Hij hen en zegt Hij:

Volgens mij heb je geen bruiloftskleren aan. Bind deze man vast en gooi hem naar buiten, waar mensen huilen en tandenknarsen.

Volgens Openbaring 19 stelt het bruiloftskleed de rechtvaardige daden van de heiligen voor. Iemand die geen volgeling van Jezus Christus is, maar wel in de gemeente, in de zichtbare gemeente, is binnengekomen en er deel van is gaan uitmaken, zal op de oordeelsdag buitengeworpen worden. In zekere zin is dat nogal beangstigend om over na te denken, want het betekent dat er mensen in de gemeente zijn die gehoor hebben gegeven aan een uitnodiging van het evangelie, maar niet werkelijk behouden zijn. Wanneer God de wereld oordeelt, zal Hij hen uit de anderen afzonderen.

Wat Jezus zei, maakt duidelijk dat sommigen van die mensen geloven dat ze behouden zijn. Het geeft ons beslist reden om serieus te nemen wat Paulus in 2 Korinthe 13 zei:

Onderzoek uzelf of u in het geloof bent, beproef uzelf. Of weet u niet van uzelf dat Jezus Christus in u is? Of het moet zijn dat u op enigerlei wijze verwerpelijk bent.

2 KORINTHE 13:5

want dat sleepnet van het Evangelie heeft een groot aantal mensen binnengehaald, vissen van allerlei soort. Maar uiteindelijk, op de oordeelsdag, zullen sommigen van hen van de rest worden afgezonderd en als slechte vissen worden weggegooid. Ik wil beslist niet een van hen zijn.

Toch hoeft u niet met de vraag te blijven zitten of u wel of niet behouden bent. Als u de Heere liefhebt met heel u hart, ziel, verstand en kracht; als u leven eraan gewijd is Hem te dienen; als u alles achterlaat; als u sterft aan jezelf om God te kunnen behagen; als u Jezus als u Heere volgt en Hij u enige hoop is en Degene op Wie u vertrouwt, dan bent u beslist een christen. Als een of meer van de dingen die ik zojuist heb gezegd niet op u van toepassing zijn, dan is de kans groot dat u misschien geen christen bent.

Er zijn niet twee soorten christenen: zij die toegewijd zijn aan Jezus en zij die dat niet zijn. In de Bijbel bestaat maar één soort christen. In de moderne kerk is er meer dan één soort mens die we christenen noemen. Maar dat is het probleem met het net. Het sleepnet heeft mensen binnengehaald die het wel zijn en mensen die het niet zijn. We noemen hen allemaal christenen, omdat we in sommige gevallen het verschil tussen hen niet kennen. Maar sommigen zijn beslist geen christenen. En het is voor u en mij noodzakelijk om er zeker van te zijn dat wij niet behoren tot degenen die buitengeworpen zullen worden wanneer de koning komt om zijn gasten te bekijken, of wanneer de engelen komen en de vissen uit elkaar halen, welk beeld we voor die gebeurtenis ook willen gebruiken.

5

De schriftgeleerde met oude en nieuwe schatten

In Mattheüs 13:51–52 vinden we nog een heel korte gelijkenis:

Jezus zei tegen hen: Hebt u dit alles begrepen? Zij zeiden tegen Hem: Ja, Heere.

MATTHEÛS 13:51

Hij zei tegen hen: Daarom, iedere schriftgeleerde, in het Koninkrijk der hemelen onderwezen, is gelijk aan een heer des huizes die uit zijn voorraad nieuwe en oude dingen tevoorschijn haalt.

MATTHEÛS 13:52

Dat is een soort gelijkenis. Een schriftgeleerde was binnen het jodendom een leraar van de wet. De meesten van hen waren geen volgelingen van Christus. Sterker nog, de meesten van hen verzetten zich tegen Hem. Toch waren er enkelen die Christus volgden. Er waren schriftgeleerden die gelovig werden, en zij waren leraren. Dat waren ze van beroep: ze waren leraren van de wet.

Jezus zei dat een schriftgeleerde die onderwijs krijgt over het Koninkrijk van God — de boodschap die Jezus bracht — lijkt op een man die oude en nieuwe schatten heeft om aan mensen te laten zien. Hij kan schatten uit zijn huis halen om ze te tonen, sommige oud en andere nieuw. Het betekent natuurlijk dat iemand die al goed onderwezen was in de openbaring van het Oude Testament, oude schatten had die hij kon laten zien. Maar als hij nu de nieuwe boodschap van het Koninkrijk van God leerde kennen, zou hij ook nieuwe schatten hebben. Daardoor zouden zijn oude schatten niet achterhaald raken. Het zou eenvoudigweg iets aan zijn verzameling toevoegen, als het ware, omdat de waarheden van het Oude en het Nieuwe Testament in wezen dezelfde waarheden waren. Maar de nieuwe werden duidelijker gemaakt en verder uitgewerkt.

Het Koninkrijk van God was de vervulling van wat het Oude Testament verwachtte. Daarom kon een schriftgeleerde die kon onderwijzen wat de profeten over de Messias en het tijdperk van het Koninkrijk zeiden, en die ook wist dat Jezus de Messias was en dat Zijn Koninkrijk dat tijdperk was, zowel het Oude als het Nieuwe uitleggen en als leraar van de wet een grote rijkdom aan kennis naar voren brengen.

Ik denk dat wanneer iemand die in een christelijk gezin is opgegroeid en de Bijbel heeft leren kennen voordat hij tot bekering kwam, tot bekering komt, wat die persoon eerder heeft geleerd hem enorm ten goede komt. Ik denk dat zo iemand een groot voordeel heeft ten opzichte van mensen die vanuit een volkomen heidense achtergrond tot bekering komen. Want hoewel kennis van het Woord van God op jonge leeftijd iemand misschien niet redt, bezit die persoon, zodra hij gered is, een ware rijkdom om met andere mensen te delen.

Ik moet zeggen dat ik mezelf zeer bevoorrecht vind, omdat ik in een christelijk gezin ben opgegroeid en van kinds af aan in het Woord van God ben onderwezen, hoewel ik tijdens mijn jeugd niet gered was. Maar toen ik wel tot de Heere kwam, en toen Hij mij inderdaad tot de bediening riep, bezat ik een enorme rijkdom aan achtergrondkennis die mijn ouders mij hadden meegegeven.

Zo vat ik Jezus' woorden op over de schriftgeleerde die onderwijs heeft gekregen over het Koninkrijk. Hij heeft veel meer te delen dan iemand die geen voorkennis van het Woord van God had en eenvoudigweg christen wordt. Dat betekent niet dat hij een beter mens is of een hogere plaats in de hemel heeft, maar hij heeft eenvoudigweg meer schatten te bieden aan degenen die komen luisteren naar wat hij te zeggen heeft.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 13:47
- Mattheüs 13:40
- Mattheüs 13:47-50
- Mattheüs 4:19
- Johannes 6:66

- Mattheüs 7:21-23
- Mattheüs 22:2-10
- Mattheüs 22:11-13
- 2 Korinthe 13:5
- Mattheüs 13:51
- Mattheüs 13:52

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.